

KEDOSHIM

PROSAIC HOLINESS

Your Most Distant and Unholy Moment Is G-d's Greatest Opportunity

PARSHAH OVERVIEW

Kedoshim

The parshah of *Kedoshim* begins with the statement: “You shall be holy, for I, the L-rd your G-d, am holy.” This is followed by dozens of *mitzvot* (Divine commandments) through which the Jew sanctifies him- or herself and relates to the holiness of G-d.

These include: the prohibition against idolatry; the mitzvah of charity; the principle of equality before the law; and the laws regarding Shabbat, sexual morality, honesty in business, honor and awe of

one’s parents, and the sacredness of life.

Also in *Kedoshim* is the dictum, “Love your fellow as yourself,” which the great sage Rabbi Akiva called “a central principle of Torah,” and about which Hillel said, “This is the entire Torah; the rest is commentary.”

Is there a way to
feel close to G-d in
the very moments
that we don't feel
His presence?

TEXT 1

Leviticus 19:23–24

כג. וְכִי תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ, וְנִטְעַתֶם כָּל עֵץ מֵאֲכָל וְעֲרַלְתֶם עֲרַלְתּוֹ אֶת פְּרִיּוֹ, שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָּכֶם עֲרָלִים לֹא יֵאָכֵל.
כד. וּבַשָּׁנָה הָרְבִיעֶת, יִהְיֶה כָּל פְּרִיּוֹ קֹדֶשׁ הַלְוִיִּים לָהּ!

23. When you come to the land and plant a fruit tree, block its fruit [from use]. It must be blocked for three years; it may not be eaten.

24. And in the fourth year, all its fruit will be holy; [bring it to Jerusalem in] praise to G-d.

First three years:
Forbidden

Fourth year:
Sacred

QUESTION

Why do the fruits undergo such a remarkable turnaround from absolutely forbidden to sacred?

TEXT 2A

Nachmanides, ad loc.

וטעם המצוה הזאת, לכבד את ה' מראשית כל תבואתנו, מפרי העץ ותבואת הכרם. ולא נאכל מהם עד שנביא כל פרי שנה אחת הלולים לה'.

והנה אין הפרי בתוך שלש שנים ראוי להקריבו לפני ה' הנכבד, לפי שהוא מועט, ואין האילן נותן בפריו טעם או ריח טוב בתוך שלש שנים, ורובן לא יוציאו פירות כלל עד השנה הרביעית. ולכך נמתין לכולן ולא נטעום מהם עד שנביא מן הנטע שנטענו כל פריו הראשון הטוב קודם לפני ה', ושם יאכלוהו ויהללו את שם ה' . . .

ואמת הדבר עוד, כי הפרי בתחילת נטיעת האילנות רב הלחות, דבק מאד, מזיק לגוף ואיננו טוב לאוכלה . . . והמאכלים הנאסרים בתורה הם רעים גם לגוף.

The reason for this commandment is to honor G-d from the first of all our fruit, whether from a tree or a vine. We may not partake of them until we have brought one year's crop [to Jerusalem] as a praise to G-d.

However, the fruits of the first three years cannot be used as offerings to G-d because they are inferior in number, flavor, and fragrance. Many trees barely even produce until their fourth year. We therefore wait to partake of the fruit until we bring the crop the fourth year—the first superior crop—to Jerusalem, where it is eaten in praise of G-d. . . .

It is also true that the tree's initial crops are very moist and unhealthy for consumption. . . . For foods that the Torah prohibits are also unhealthy for the body.

ANSWER

First Year

Unhealthy, inferior fruits

Fourth Year

Healthy, superior fruits

TEXT 2B

*Rabbi Mordechai
Hakohen, Shach Al
HaTorah, Leviticus 19:23*

"וערלתם ערלתו את פריו" (ויקרא יט, כג). לא תעשה כמו שעשת אם העולם, שנאמר: "ותקה מפריו" (בראשית ג, ו) ולא המתינה ג' שעות. כי בשעה תשיעית נצטוויית - נשאר מהיום ג' שעות.

וכנגדם נצטווינו כאן שלא נאכל מהפירות ג' שנים. וכנגד זה נאמר כאן ג' "ערלות" - שלא המתינה שלש שעות. כי בעשירית סרה, ואלו היה ממתין ג' שעות היה נכנס שבת, "והיה כל פריו קודש הילולים" (ויקרא יט, כד).

"Block its fruit [from use]." Do not do as the mother of the world, Eve, did, of whom it is written, "She took from its fruit" (Genesis 3:6) and did not wait three hours. The prohibition was delivered in the ninth hour, when there were only three hours left in the day.

Correspondingly, we were instructed to refrain from eating the fruit of a tree for three years, for Eve failed to wait three hours. She and Adam transgressed in the tenth hour of the day. Had they waited three hours, Shabbat would have begun, "and all its fruit would be holy; a praise to G-d" (Leviticus 19:24).

ANSWER

First Year	Fourth Year
Unhealthy, inferior fruits	Healthy, superior fruits
Symbolic of temptation	Symbolic of righteousness

TEXT 2C

*Maimonides, Guide for
the Perplexed 3:37*

שמו לחוק, שראשית פרי כל אילן
שפריו נאכל יעשה בו כן. רצוני לומר,
שיקריבו קצתו ויאכלו קצתו בבית
עבודה זרה. ופרסמו גם כן שאי זה אילן
שלא יעשה כן בראשית פרו ייבש
האילן ההוא, או ישל פרו, או תמעט
תבואתו, או תארע לו מכה . . .

ועמדה התורה כנגד זה הדעת, ואמר
יתברך בשרפת כל מה שיוציא האילן
העושה פרי לשלושת השנים. כי קצתם
יתנו פרי אחר שנה, וקצתם יתנו תחילת
תבואתם אחר שנתיים, וקצתם אחר
שלוש - וזהו הרוב למי שיטע כדרך
שבני אדם נוטעים.

[The ancient pagan priests] ordained that the first crop of all trees that produce edible fruit be treated as such: A portion must be offered as a sacrifice to the gods, and a portion must be consumed in the pagan temple. They also declared that any fruit tree not treated this way would either die or lose its fruit, or its crop would be diminished, or it would be struck by disease.

. . . The Torah arose to counter this doctrine, and it instructed us to destroy all the produce of fruit trees for the first three years. This is because some trees bear their first crop after one year, some after two years, and others after three years. This is the nature of most trees that are grown by ordinary planting methods.

TEXT 2C

*Maimonides, Guide for
the Perplexed 3:37*

ויעד לנו יתברך, אשר באבד זאת
התבואה הראשונה והשחתתה - תרבה
תבואת האילן, אמר: "להוסיף לכם
תבואתו" (ויקרא יט, כב). וצוה
באכילת נטע רבעי לפני ה', תחת שהיו
אוכלים ערלה בבית עבודה זרה.

. . . G-d assured us that if we destroy the first three crops, the tree will produce plentifully, as it is written, "To increase for you its fruit" (Leviticus 19:25). G-d then instructed us to eat the fruit of the fourth year [in Jerusalem] before G-d to counter the practice of eating the fruit in a pagan temple.

ANSWER

First Year	Fourth Year
Unhealthy, inferior fruits	Healthy, superior fruits
Symbolic of temptation	Symbolic of righteousness
Symbolic of idolatry	Symbolic of faith

TEXT 2D

*Rabbi Yeshayahu Halevi
Horowitz, Kedoshim,
Derech Chayim
Tochachot Musar, p. 345b*

שלא לאכול פירות ערלה, שנאמר:
"שלש שנים יהיה לכם ערלים, לא
יאכל" (ויקרא יט, כג).

טעם מצוה זו, לפי שכל השלש
שנים הראשונים כחות הטומאה
שולטות באילן, ונקראו ערלים.
והנהנה מהפירות הנולדים מהכח
ההיא, כאילו נהנה מכח הטומאה
הנקרא ערלה, כי הם חלקם
וגורלם. וצריך להסירם ולגרשם
מכרם ה' צבאות.

ואחר השלש שנים חל על האילן
קדושה וטהרה.

Do not eat blocked fruit, as the
passage states, "It must be blocked for
three years; it may not be eaten"
(Leviticus 19:23).

This is because spiritual forces of
impurity rule over the tree for the first
three years of its life. Thus, the fruit is
"blocked." Benefiting from fruit born of
these impure energies is akin to
benefiting from the "blocked" energies
themselves, for the fruits are the
portion and lot of these energies.

However, after three years, the tree
becomes sacred and pure.

ANSWER

First Year	Fourth Year
Unhealthy, inferior fruits	Healthy, superior fruits
Symbolic of temptation	Symbolic of righteousness
Symbolic of idolatry	Symbolic of faith
Nourished by impurity	Nourished by holiness

TEXT 3A

Leviticus 19:25

וּבַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית תֹּאכְלוּ אֶת פְּרִיוֹ לְהוֹסִיף לָכֶם
תְּבוּאָתוֹ, אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם.

And in the fifth year, you may eat its fruit to increase its produce for you. I am G-d.

TEXT 3B

Rashi, ad loc.

הַמִּצְוָה הַזֹּאת שֶׁתִּשְׁמְרוּ, תְּהִיָּה לְהוֹסִיף לָכֶם
תְּבוּאָתוֹ.

The [entire] purpose of observing this mitzvah is to increase the tree's fruit.

QUESTION

If the entire purpose is to reach financial prosperity, how can that be more important than the uplifting spiritual experience of the fourth year?

TEXT 4A

Psalms 22:4

וְאַתָּה קָדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל.

And you are holy. You sit on the praises of Israel.

TEXT 4B

*Rabbi Shneur Zalman
of Liadi, Likutei Torah,
Vayikra, p. 29C*

זהו פירוש הפסוק "ואתה קדוש יושב תהילות ישראל" (תהלים כב, ב).

כלומר: שהוא יתברך מצד עצמו "קדוש" ומובדל. ושיהיה "יושב" ונמשך למטה, שהמשכה נקראת בשם ישיבה, כמו היושב שמשפיל קומתו, הוא על ידי "תהילות ישראל", שעל ידי ההילול והשבח גורמים הגילוי וההמשכה.

The passage "And you are holy. You sit on the praises of Israel" (Psalms 22:4) means that G-d is inherently sacred and transcendental.

To sit is a euphemism for descending from our natural height to a lower posture. G-d sits down. He allows Himself to descend, to be drawn into our lives and engage with us when we praise Him. Our praises and compliments stimulate His descent and cause Him to reveal Himself to us.

When we praise
G-d, we bring His
lofty, transcendent
existence down to us.

TEXT 5

*Rabbi Yosef Yitzchak
Schneerson, Sefer
Hamaamarim Yiddish,
pp. 139-140*

די אידן זיצען אויף דער פרנסה וואס ה' יתברך גיט זיי. אויף וואס פאר א פרנסה זיצט דער כביכול?

דאס זאגט אונז דוד המלך אין תהלים:
"ואתה קדוש, יושב תהילות ישראל"
(תהלים כב, ב). און דו הייליגער, אויף
וואס פאר א פרנסה זיצט דו?

"יושב תהילות ישראל", דער כביכול זיצט
אויף די אידישע לויבונגען. וואס אידען
לויבען אים, ברוך הוא, פאר דעם געזונט
און פרנסה וואס ער, ברוך הוא, גיט זיי.

און פאר די לויב ווערטער וואס אידען
לויבען ה' יתברך, גיט ער ברוך הוא בני
חיי ומזוני רויחא.

The Jewish people sit—depend—on the sustenance provided by the blessed G-d. On what sustenance does G-d sit?

In Psalms, King David writes, “And You are holy. You sit on the praises of Israel” (Psalms 22:4). [King David is asking] You Holy One, what is the sustenance on which You sit?”

[The answer is] “on the praises of Israel.” He sits, as it were, on the praises of the Jewish people when Jews praise Him for the health and sustenance that He provides for them.

And in reward for these praises, the blessed G-d provides us with children, life, and plentiful sustenance.

The Baal Shem Tov interrupted a rabbi's prayer and study to prompt him to say *Baruch Hashem*.

Our simple praise of G-d sustains Him and binds Him to this world.

TEXT 6A

*Rabbi Shneur Zalman of
Liadi, Likutei Torah,
Vayikra, p. 40B*

כמו הלחם, מזון גשמי, שעליו יחיה האדם - חיי גופו, הוא על ידי שנבלע באבריו של אדם. כך התורה שנקראת מזון וחיים לנפש הרוחני, צריכה היא שתבלע באברי נפשו, ושבה כבשרו ממש.

ועל ידי זה הנפש תשוב אל ה', לאשתאבא בגופא דמלכא, להיות נבלע בגופא דמלכא ממש.

The human lives on physical bread. The sustenance of our bodies is secured when we digest and absorb food into our bodies. Similarly, the Torah is called life-nourishing food for the spiritual soul. We need to digest and absorb our Torah studies into our souls and feel it even in our flesh.

This binds our soul to G-d—to be attached to G-d and to be absorbed by G-d.

TEXT 6B

*Rabbi Yeshayahu Halevi
Horowitz, Shenei Luchot
Haberit, Torah
Shebichtav, Torat
Kohanim, p. 338a*

ימצא דיבוק השכינה עם אומה הישראלית באמצעות
הקרבות הנקרבים בבית מקדשו, כענין שתמצא
הנפש השכלית עם הגוף על ידי המזון שנוזן בו.

The attachment of the Divine to the Jewish people is forged by the sacrifices that are offered in G-d's Holy Temple. This is akin to the joining of body and soul that is achieved by the food that nourishes us.

QUESTION

Prayer and Torah study bind G-d to us.

So, why would the rabbi's praise of G-d for providing his simple needs be more effective than his prayers and Torah study?

ANSWER

We may *feel* closest to G-d when we detach from our daily needs and connect to Him, but G-d *is* closest to us when we bring Him into our lowly worldly engagements.

TEXT 7A

Genesis 2:16-17

וַיֵּצֵא ה' אֱלֹהִים עַל הָאָדָם לְאמֹר: מִכָּל עֵץ הַגָּן
אָכַל תֹּאכֵל, וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל
מִמֶּנּוּ.

G-d instructed Adam, saying, “You may eat from any tree in the garden. [However] you may not eat from the Tree of Knowledge that has good and bad.”

TEXT 7B

*Midrash, Tanchuma,
Naso 16*

אָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בֶּר נַחֲמָן: בְּשַׁעַה שֶׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת
הָעוֹלָם, נִתְאַוָּה שְׂיֵהָא לוֹ דִּירָה בְּתַתְּוֹנִים כְּמוֹ שְׂיֵישׁ בְּעֵלְיוֹנִים.

בָּרָא אֶת הָאָדָם וְצָוָה אוֹתוֹ וְאָמַר לוֹ: "מִכָּל עֵץ הַגֶּן אָכַל תֹּאכֵל,
וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ" (בְּרֵאשִׁית ב, יז).

Rabbi Shmuel the son of Nachman taught, “From the moment that G-d created the world, He desired to be at home in the lower [physical] world as He is in the higher [spiritual] world.

“Therefore, He created Adam and instructed him, ‘You may eat from any tree in the garden. [However] you may not eat from the Tree of Knowledge that has good and bad’” (Genesis 2:16–17).

G-d wants to be
a part of our
daily routine.

TEXT 8

*Rabbi Yosef Yitzchak
Schneersohn, Sefer
Hamaamarim Yiddish,
pp. 140-141*

די כוונה העליונה איז אז די עבודה פון מאכען גייסטיג, איידעל, די ערדישע וועלט, זאלען די אידען טאן די עבודה בכח עצמם, און די עבודה זאל זיי אנקומען שווער.

האט ה' יתברך אריינגעגעבען אין דעם מענטשען א יצר הרע וועלכער ווייזט דעם מענטשען די גוטסקייט פון דער ערדישער וועלט און ציהט זיין אויפמערקזאמקייט אויף די אלע קערפערליכע תאוות. וואס מיט דעם שטערט דער יצר הרע דעם מענטשען פון צו זיין ריכטיג איבערגעגעבען צו דער ריכטיקער כוונה צוליב וועלכער ה' יתברך האט באשאפען די וועלט, און די אידען, אין געגעבען אונז זיין תורה.

G-d's intention was to make it difficult for us to fulfill our [G-d-given] task of refining and spiritualizing the earthly world. He wants us to be tempted to sin and to overcome the temptation on our own strength.

This is why G-d gave us a natural propensity for the forbidden. This propensity highlights the benefits of the earthly world and draws us to its bodily pleasures. This disturbs our unwavering commitment to the purpose for which the blessed G-d created the world and the Jew, and for which He gave us His Torah.

When we overcome temptation, we transform and refine this earthly world into a home for G-d.

In that moment, G-d is closest to us.

ANSWER

The fourth year is holy, but the fifth year is where the *real* battle is fought and where G-d's true desire is fulfilled.

TEXT 9

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Likutei
Sichot 7, pp. 137–138*

על פי הנזכר לעיל וועט מען אויך פארשטיין ווי דער תכלית העילוי איז נאך ניט אין די פירות פון שנה הרביעית - וועלכע זיינען קודש און נאכלין לפנים מן החומה, נאר אין די פירות פון שנה החמישית הנאכלין בכל מקום ואפילו בטומאה.

דורך דעם וואס א איד ווייס, אז אפילו די פירות וועלכע זיינען ניט "קודש", אויך זיי זיינען תלוי בברכת ה' (ער זעט בעיני בשר דעם "להוסיף", די הוספה אין דער תבואה וואס דער אויבערשטער האט אים געגעבן), ובמילא לויבט ער זיכער דעם אויבערשטן אויף דעם - אט דער הילול לה', איז די "תהילות ישראל" וועלכע זיינען גורם דעם ו"אתה קדוש יושב", אז דער "ואתה" - וואס גייט אויף עצמות - "קדוש" ומובדל, איז "יושב" (ונמשך למטה) בדירה בתחתונים.

This helps us understand why we are not closest to G-d when eating the fruits of the fourth year, [despite the fact that] these sacred fruits are eaten in the sacred city of Jerusalem. Rather [we are holiest when eating] the fruits of the fifth year, which can be eaten anywhere, even in a state of impurity.

Seeing the increased bounty that G-d provides and knowing that these mundane fruits are products of G-d's blessing prompts us to praise G-d for them. This praise, "the praise of Israel," results in "You are holy. You sit." "You" is a reference to G-d's very essence—sacred and transcendent. Yet, He sits—descends into the home that we carve out for Him in this lowly world.

Uplifting moments of holiness are meant to fortify us for times of spiritual challenges.

When we find G-d in the mundane moments of life, we are fulfilling the ultimate purpose of creation, and we are closest to Him.

KEY POINTS

1. The spiritual moments of life feel holy and close to G-d. The prosaic routines of life don't.
2. In truth, the prosaic routine moments can be the holiest. When we overcome temptation and behave as G-d wishes, we are closest to G-d, though it doesn't feel that way.
3. The sacred, uplifting moments nourish our souls. The challenging moments serve G-d's goal of making a home for Him in the lowliness of this earthly world.
4. The home for G-d can only be built when we are beset by temptations in this lowly world. When we overcome them, G-d rejoices and is closest to us.
5. The spiritual moments also play a role. They fortify us for the challenge in the trenches. They help us win the fight to overcome the allure of sin.

